

ליל הסדר הראשון בכפר הנשיא

מסיפורי המקום – 3

את ליל הסדר של שנת 1949, הראשון להתיישבות שלנו, החליטו החברים לחגוג ביחד. זאת אומרת, שכל מי שרק יוכל להגיע מחדרה, למעט אמהות וכמה חברים, יבוא למנסורה. הוקמה ועדת שיכון מיוחדת, בראשות איזי דיבון ז"ל, לסדר את הלינות; דבר מסובך, כי בסך הכל היו במקום 4 צריפים, 3 מבני שרות (מוסך, אקונומיה ומרפאה) ועוד 5-6 אהלים. באלה היינו אמורים לשכן כ-150 נפש. כדרכו הכין איזי הכל, עד לפרטי פרטים.

בערב החג הגיעו האורחים במשאית לראש פינה, או יותר נכון - לאחד המקלטים למטוסים בשדה התעופה, ליד תחילת השביל למנסורה. התברר שלא לקחנו בחשבון את מזר האוויר. ירד גשם זלעפות ודרך לא הייתה! לכן שלחו את הפורד, בעל ההנעה הקדמית, וטרקטור די-4 עם עגלה, להביא את הקהל. הפורד קלט את הנוסעים והפקלאות הועמסו על העגלה. וכך הם הגיעו, כשהטרקטור מושך את הפורד, שאליו רתומה העגלה. החברים חולקו לחדרים, בין 8 ל-10 איש לחדר, ולכל אוהל הוקצבו 2 זוגות. הגשם הבלתי פוסק לא פגם במאומה בשמחת החג, כי הייתה זו חוויה של "איחוד המחנות".

בגמר הסדר ולאחר הריקודים התפזר הקהל לחדרים, שבהם ישנו מעל ומתחת למיטות. היו גם חברים ששוכנו במבני אבן אשר נחשבו לבטוחים, כמו "חדר התרבות", המקלט ומחסן הנשק. אבל לאחר שבזה האחרון התמוטט קיר, הועברו כולם לחדר האוכל ולמאפיה, לגמור את הלילה. המפונים קיבלו את זה ברוח טובה, כי בעצם לא הייתה להם ברירה.

אירועי הלילה הוסיפו נופך מיוחד לחוויה הכללית, ולא השפיעו בכלל על מצב הרוח. למחרת החג יצאו כולם בחזרה לחדרה, באותה צורה: הטרקטור סוחב את הפורד שאליו רתומה העגלה. יציאת שיירה זו תועדה בצילום ששמור עד היום.

בין הבאים מחדרה היו מוסי (שעבד שם בקבוצת "תלישה"* בפרדסים) וגם אימו, שביקרה בארץ והגיעה למנסורה ב"בגדי לונדון". שיכנו אותה באוהל לבד ומי שראה את מוסי ביומיים הללו, הבין מה זה "כיבוד אב ואם". הוא לא נתן לרגליה לדרוך על אדמת ה"קאמפ" - CAMP כפי שהיא כינתה את מנסורה - אלא העביר אותה ממקום למקום על גבו.

*"תלישה": ניעור עצי פרי-ההדר כדי להוריד את הפרי האחרון, עבודה הדורשת פחות מומחיות מאשר קטיף שנעשה במזמרות. (המערכת)

רשם: יצחק עדר, 25.3.94

עריכה: רחל גינת

הקלדה: ציפורה סמברג